

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายสมชาย พงษ์ธา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๕๐

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๔๘

วันที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมบุรณ์ นุชพันธ์ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดกรณีนายสมบุรณ์ นุชพันธ์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สิน และเอกสารประกอบภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ผู้ร้อง ส่งคำร้อง
ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ กรณีนายสมบุรณ์ นุชพันธ์ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สิน และเอกสารประกอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๕) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓
และประกาศผู้ร้อง เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่น
และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐
ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้กำหนดเกณฑ์รายได้ของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีผลทำให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่มีรายได้อยู่ในเกณฑ์ตามประกาศดังกล่าว มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของตน
คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายใน ๓๐ วัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง
หรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แล้วแต่กรณี ในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ องค์กรบริหาร

ส่วนจังหวัดเพชรบุรี มีรายได้รวมทั้งสิ้น ๑๐๔,๔๔๓,๒๑๖.๒๐ บาท มีผลให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และได้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีตามวาระ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ผู้ร้องได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบเมื่อเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ แต่ไม่ได้ยื่นบัญชีดังกล่าวภายใน ๓๐ วัน เมื่อพ้นจากตำแหน่ง และเมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี คือ ภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๓ และภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งและเตือนให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปี รวม ๖ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๑๖๓๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ครั้งที่ ๒ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๒๔๓๘ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓

ครั้งที่ ๓ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๓๐๑๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓

ครั้งที่ ๔ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๐๓๑๑ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๔

ครั้งที่ ๕ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๑๕๒๒ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๔

ครั้งที่ ๖ ตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๑๘๑๓ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่ง ลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๐๕.๐๕/๐๒๐๕ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งและเอกสารหลักฐานกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้มีการดำเนินการ แจ้งให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ได้มีหนังสือ ที่ พบ ๕๑๐๐๒/๐๓๔๓ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ส่งสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกร้อง มาให้ผู้ร้อง สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องเคยเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังการบรรยาย เรื่อง การยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบจากเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. และทราบว่าตนมีหน้าที่ต้อง ยื่นบัญชีดังกล่าว รวมทั้งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณี เข้ารับตำแหน่งถูกต้องครบถ้วน

ต่อมาผู้ร้องได้สอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม และจากพยานหลักฐานชี้ว่า ผู้ถูกร้องทราบว่า ตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ดังนี้

(๑) บันทึกการชี้แจงของผู้ถูกร้องต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้ความว่าผู้ถูกร้องได้รับหนังสือจากสำนักงาน ป.ป.ช. ทุกฉบับโดยมีผู้อื่นรับไว้แทน และทราบว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และเคยยื่นบัญชีดังกล่าวเมื่อเข้ารับตำแหน่งมาแล้ว แต่กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีนั้นยังไม่ได้ยื่น เพราะลืมและคิดว่า ส่งมาแล้ว ประกอบกับมีทรัพย์สินเพียงบ้าน ๑ หลัง และภาระหนี้สินกับธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตรเท่านั้น และทราบว่าถ้าไม่ยื่นจะได้รับโทษ

(๒) พยานบุคคล ๒ คน มีนายวิรพล นุชพันธ์ และนางสาวยุพิน เหลือแก้ว ผู้รับหนังสือของ สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ส่งไปให้ผู้ถูกร้องเพื่อให้มายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และ เอกสารประกอบ

ผู้ร้องได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๐ มีมติ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ ๗ เสียงว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจาก ตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี จึงเสนอเรื่อง

ขอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี และกรณี พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และห้ามมิให้ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี ตามความเป็นจริง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูป การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญมีคำสั่งรับคำร้องและให้ส่งสำเนาคำร้องแก่ผู้ถูกร้องเพื่อยื่นคำชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกร้องทราบข้อกล่าวหาตามคำร้องของผู้ร้อง และ ให้การรับตามข้อกล่าวหา โดยไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริง เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้

พิจารณาแล้ว ขณะคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ได้มีประกาศใช้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ และวรรคสามบัญญัติให้บรรดาคดีใดที่อยู่ใน ระหว่างดำเนินการของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา นี้ ดำเนินการต่อไปคดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง (๒) และวรรคสาม บัญญัติให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้ดำเนินการปรับปรุงให้เป็นไป ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีตามคำร้องของผู้ร้อง ต่อไปได้

ปัญหาต้องพิจารณาวินิจฉัยในประการที่ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งแล้วหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ หรือไม่ ข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องซึ่งให้การรับตามข้อกล่าวหาของผู้ร้องฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี มีรายได้ในปีงบประมาณ ๒๕๔๓ รวมทั้งสิ้น ๑๐๔,๔๔๓,๒๑๖.๒๐ บาท จึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศผู้ร้อง เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กำหนดให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีรายได้ไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องภายในกำหนดระยะเวลาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ปราบกฏว่าผู้ถูกร้องได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวตามวาระเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ โดยผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

พิจารณาแล้ว ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรีตามวาระเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ร้องทราบ ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกร้องทราบว่ามีหน้าที่ที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ซึ่งผู้ถูกร้องก็ได้ยื่นบัญชีดังกล่าวเมื่อเข้ารับตำแหน่งมาแล้ว ภายหลังเมื่อผู้ร้องตรวจพบ

สำนักงาน ป.ป.ช. ก็ได้มีหนังสือแจ้งเตือนให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบในกรณีดังกล่าวรวมถึง ๖ ครั้ง ทุกครั้งผู้ถูกร้องได้รับหนังสือไว้โดยชอบแล้ว ข้อที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ผู้ถูกร้องหลงลืมและเข้าใจว่าส่งไปแล้วนั้น ไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เพราะภายหลังผู้ถูกร้องได้รับหนังสือแจ้งเตือนดังกล่าวแล้ว แทนที่ผู้ถูกร้องควรจะต้องรีบดำเนินการตรวจสอบและจัดทำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบยื่นต่อผู้ร้องแต่ผู้ถูกร้องกลับมิได้ดำเนินการอย่างใดเลย ทั้งที่รู้อยู่แล้วว่าการละเลยหรือเพิกเฉยไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมีโทษทางอาญา พฤติการณ์จึงต้องแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกร้องไม่ใส่ใจต่อหน้าที่อันสำคัญของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัดเพื่อให้เกิดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๓ กำหนดกรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี การกระทำของผู้ถูกร้องจึงต้องตามมาตรา ๓๔ ซึ่งห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามคำร้องของผู้ร้อง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสมบูรณ์ นุชพันธ์ ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งตามความเป็นจริงตามคำร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓

นายสมชาย พงษ์ธา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ